

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

מעלת האמונה הקדושה בהשי"ת ותורתו הקדושה, ואמונת חכמי וצדיקי אמת, ובכלל הנ"ל הביטול גמור לרצון ה' ודעת תורתו הקדושה, כולל כל עניני השקפה נכונה, שזה דבר שאינו מסור לכל יחיד ויחיד, כי כל אחד ושגעונותיו, ותאוותיו ורצונותיו, וסריטותיו וכו', שלא עולים בקנה אחד עם רצון ה', כי כל עניני השקפה אמיתית ונכונה, זה דבר המסור לצדיקי אמת שבדור, ולהם אנו חייבים ומצווים לשמוע ולהתבטל אליהם שדעתם דעת תורה. ואוי ואבוי למי שטועה בזה והולך אחר דעתו ודעת מי שאינו ראוי להביע דעה, כי זו מעידה עצומה, אשר הרבה פעמים אין לה מרפא, ומזיקה לו ולדורותיו ולתלויים בו. ואשרי המתבטל לצדיק האמת.

בברכת התורה וכמו"ם
שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

פרשת בהר בחוקותי

"קוראין ונכנסין בַּתּוֹרָה"

אֵךְ לִידַע כָּל זֹאת, דְּחִינוּ לְדַעַת כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק, אֵיזָה הֵם הַתִּינוּקוֹת הַשְּׂיִכִּים לוֹ, וְכַמָּה הֵם מְקַבְּלִין מִמֶּנּוּ, וְלִידַע כָּל הַפְּחִינּוֹת שֶׁישׁ בָּהֶן, וְהַדּוֹר שֶׁיָּבֹאוּ מֵהֶם עַד הַסּוּף. דַּע, מִי שֶׁיִּזְכַּל לַעֲשׂוֹת נְגוּנִים הַנ"ל, הוּא יְכוּל לִידַע כָּל זֶה. וְהוּא סוֹד מַה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, וְכָרוּם לְכַרְכָּה בַּמִּשְׁנָה (שְׁבִט יא): 'פְּאֻמַּת אָמְרוּ הַחֲזוֹן רוֹאֵה הֵיכָן הַתִּינוּקוֹת קוֹרְאִים'. הַחֲזוֹן, דְּחִינוּ מִי שֶׁיְכוּל לַעֲשׂוֹת הַנְּגוּנִים הַנ"ל. שְׁהוּא יְכוּל לְהִיוֹת חֲזוֹן וְשֶׁלִּיחַ-צְבוֹר לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֵי הַעֲמוּד הַנ"ל. הוּא רוֹאֵה וְיִידַע הֵיכָן הַתִּינוּקוֹת קוֹרְיוֹ, הֵינּוּ אֶצֶל אֵיזָה צַדִּיק הֵם מְקַבְּלִין הַכָּל פִּיהֶם, שֶׁעַל־יְדוֹ הֵם קוֹרְאִין וְנִכְנְסִין בַּתּוֹרָה הַנ"ל.

(ליקו"מ רפב)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר בהר לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם, אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים, אני ה' אלקיכם" (שמות כה, נה).

מבואר בדברי רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוהר"ן תנינא תורה ה') שבאמת צריכים דייקא לסלק את המוח, כי צריכים להשליך כל החכמות, ולעבוד את ה' בפשיטות. כי צריך שיהיו מעשיו מרובין מחכמתו (אבות פ"ג) ולא המדרש הוא העיקר אלא המעשה (שם פ"א), ועל כן צריכים לסלק כל החכמות, ולעבוד את ה' בפשיטות, בלי שום חכמות, לא מיבעי חכמות של סתם בני אדם, אלא אפילו חכמות גמורות, אפילו מי שיש לו מוח גדול באמת, כשמגיע לאיזה עבודה, הוא צריך להשליך כל החכמות, ולעסוק בעבודתו יתברך בפשיטות. וצריך אפילו להתנהג ולעשות דברים שנראה כמשוגע בשביל עבודת ה', בבחי' (משלי ה) באהבתה תשגה תמיד, שבשביל אהבת ה' צריכים לעשות דברים הנראים כשגוען, כדי לעשות מצוותיו ורצונו יתברך, כי צריכים להתגלגל בכל מיני רפש וטיט בשביל עבודת ה' ומצוותיו יתברך, ולא דוקא מצוה ממש, אלא כל דבר שיש בו רצון ה' יתברך - נקרא 'מצוה', כי יש תרי"ג מצוות, ואלו התרי"ג מצוות יש להם ענפים רבים, וכל דבר שיש בו רצון השי"ת, שעושים בו נחת לאביו שבשמים הוא בחינת מצוה, וצריך לגלגל את עצמו בכל מיני רפש וטיט כדי לעשות איזה רצון ונחת להשי"ת. (ונודע שבאותו ראש השנה שרבינו ז"ל אמר תורה זו, כשהלך לומר תשליך, נחלק ונפל הוא ז"ל ונשאר

מדרש

יְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה, וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לְעַמִּיתְךָ (ויקרא כה, א יד), הָדָא הוּא דְכְתִיב (משלי יח, כא): מִן תּוֹת וְחַיִּים בְּיַד לְשׁוֹן, תִּרְגָּוִים עֲקִילִט, מִיִּצְטָרָא מְכִירִין, מִן תּוֹת מִפְּאֵן וְחַיִּים מִכָּאֵן. בַּר סִירָא אָמַר הֵיטָה לְפָנָיו חֲפֻלַּת וְנִפְחָ בָּהּ וּבְעֵרָהּ, רַקַּק בָּהּ וְכַבַּת. אָמַר רַבִּי יַצְנַי הֵיטָה כְּפָר טְבוּל, אֶצְלוּ עַד שְׁלֵא עֲשָׂרוּ, מִן תּוֹת בְּיַד לְשׁוֹן. עֲשָׂרוּ וְאֶצְלוּ, חַיִּים בְּיַד לְשׁוֹן. אָמַר רַבִּי חִזְיָא בַר אֲבָא הֵיטָה לְפָנָיו פְּלֻקָּה שֶׁל תְּאֵנִים, אֶצְלָה עַד שְׁלֵא עֲשָׂרָה, מִן תּוֹת בְּיַד לְשׁוֹן. עֲשָׂרָה וְאֶצְלָה, חַיִּים בְּיַד לְשׁוֹן.

תיקון הכללי

זכרו נפלאותיו, אשר עשה. כי דרך האדם לשכוח, כל החסדים שעושים עמו (כי מטבעו לא רוצה להיות חייב אפ"י לומר תודה) לא לבשר ודם, ואפילו חסדי שמים נוטה לשכוח או להקטין, ולא להחשיב לאורך זמן. וע"כ אמר זכרו ועי"כ יוכל ג"כ להזכיר ולספר לאחרים.

מופתיו. היינו ניסים ופלאות הנעשים להוכיח הוכחה גמורה, כמו כי ידבר אליכם פרעה לאמור תנו לכם מופת (שמות ז, ט). ומשפטי פיו. היינו מכות, ועונשים (משפטים!) שה' מביא בעולמו. כגון רוחות זעף, רעידות אדמה וכל הצרות השכיחות בעולם.

זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו. כל דיבורי אלה מופנים רק אליכם יהודים. וקראם והזכירם ע"ש אברהם עבד ה' - כי הוא היה הראשון לכל המאמינים. וע"ש יעקב אבינו, כי הוא ה' בחיר שבאבות, ומיטתו שלימה, וממנו לבד יצא העם הנבחר. הוא הו"ה אלקינו. הו"ה - מידת הרחמים, אלקים - מידת הדין, וכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, והכל רחמים. [וקאמר "אלוקינו" ולא "ה' הוא האלוקים", כי כאן בא להורות שהדינים שה' מביא "לנו" - הכל מיט גרויס חסד (בחסד גדול) והכל ברחמים]. (מתוך תיקון הכללי בהוצאת נצח מאיר)

יושב על הרפש ולכלך בגדו וידו, ותיכף הביאו לו בגד אחר ומים והחליפו בגדו ורחצו ידו, ולא דיבר על זה מאומה, והלך ואמר תשליך סמוך לבית הכנסת, כי ראו הנהר משם, כי לא היה לו כח לילך לנהר הגדול כדרכו תמיד, אח"כ אמר התורה תקעו, ושם בסוף התורה הנ"ל הזכיר על פסוק (מלאכי ג, יז) וחמלתי עליהן וכו' שהאדם צריך להשליך עצמו לתוך רפש וטיט בשביל לעשות רצון השי"ת, עיין בתורה, הענין הנפלא והנורא הזה היטב, ותבין נפלאות ה' איך בכל דבר שאירע אצלו, היה בו פלאי פלאות. ואוי כשאהבתו חזקה כל כך להשי"ת, עד שמסלק כל חכמתו ומשליך עצמו לרפש וטיט בשביל עבודתו יתברך, כדי לעשות לו יתברך איזה נחת - אזי הוא טובה להמוחין, כי אזי זוכה להשיג אפילו מה שהוא למעלה מהמוחין, מה שגם משה בחייו לא השיג, היינו בחי' (כריתות ז). צדיק ורע לו, רשע וטוב לו, שזה נראה כעוות הדין היושר והמשפט. עיי"ש. וכן זוכה להבין כל הענינים שהם למעלה מהמוחין שקשה להבינם, כגון הידיעה והבחירה, וכן ענין (עירובין ג). אלו ואלו דברי אלקים חיים, וכן הרבה ענינים כיוצ"ב. וזה גודל

ואכלתם לחמכם לטבע

בשהמאכל אינו מברר והעשנים סרוחים עולים אל המוח, אזי המוח מבלבל ואין לו חיות פראוי, ואינו יכול להשפיע חיות ושיעור ללכל האיברים; ומשם בא בחינת רעבון, מחמת שאין המאכל משיביע פראוי את הנפש. אבל בשהמאכל מברר ואין עולה ממנו שום פסלת אל המוח, רק זפות וצחות ורתינויות המאכל שעולה אל המוח אחר כמה ברוזים, אז המוח מקבל חיות בשלמות על-ידי המאכל, ואז נשפע מהמוח חיות ונשפע לכל האיברים, שהיא בחינת שביעה. וכל זה זוכין על-ידי אמונת חכמים בשלמות. וזה בחינת: "אם בחקתי תלכו וכו', ואכלתם לחמכם לטבע". (אוצר היראה אמת וצדק אות רו)

אהובי בני חביבי.

מכתבך קבלתי ביום ד' לעת ערב, והיה לי צער וחרדה ונקספתי מיד להשיבך ולא נודמן לי עובר ושב עד הנה, וגם עתה אני טרוד מאד, ובזאת השעה הלכתי מהשלחן של סעודה שלישית, וחרותי עצמי כדי למלאות רצונך להשיבך, אף על פי שקרוב תהיה פה בעזרת השם יתברך. והנה פעת אין עמי דברים פי טרידנא טובא בענין התהנה ובשאר דברים, ובפרט בענין הנלווים באומאן שאני נכסף ומשתוקק מאד מאד שנוקה על כל פנים להתפלל בו בראש השנה הסמוך הבא עלינו לטובה. ומה מאד עצמו נפלאותיו יתברך שדיקא עתה ברבוי טרדותי נראה לי צמיחת קרן שועה שיש תקנה בעזרת השם יתברך על זה, ואני חזק עתה בהרצון והשתוקקות, וקויתי לה שבעצם נפלאותיו יעזרנו למען שמו יתברך להוציא מנחם אל הפעל מהרה. יראו ישראלים וישמחו, וחסידים ברנה יגילו. ולדעתי הנה בעצמו ראוי לה לשמח נפשך עתה, כי לא דבר קטן הוא מה שכתבת לי עתה, כי הוא נוראות נפלאות תמים דעים. ואם ירצה השם כאשר תהיה פה בעזרת השם יתברך אספר לה מעט נפלאות ה' בענין זה, והיה כי יבצע ה' את כל מעשהו נספר תהלות ה' ועוזו ונפלאותיו אשר עשה עמנו לחיותנו לנצח לא למעננו כי אם למענו.

והנה עיני מצפות עתה בכל עת לראותך מהרה בחיים ושלום, ופה אל פה אדבר בך. אם אפשר שתבוא מיד מה טוב. יתר מזה מהנמנע עתה להאריך בדברים, חזק ואמץ ושמח נפשך בכל עת, ובטח בה; כי לא יעזב אותך, כי הכל לטובתך, בעזרת השם יתברך.

נתן מברסלב

(עלים לתרופה מכתב לו)

ירושלים עיה"ק תות"ב ב"א. יום ו' עש"ק לסדר בחוקותי לכבוד ... אחדשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.

"ונתתי שלום בארץ" (ויקרא כו, ז).

איתא בדברי רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוה"ק, קמא, ס"ז עה) וז"ל כי יש מידת ניצחון ומחלוקת ומלחמה (פי' שאנו רואים בחוש שיש אנשים כאלה שהם סוג של בעלי גאווה, שהם דעתנים ועומדים תמיד על דעתם, אע"פ שבאמת לא מבינים במה מדובר, ומה הם ההשלכות עתידיות, מסיפור ומצב שכזה, אבל הם חושבים א"ע מבינים של כל דבר, ומיד מביעים דעתם, ומתווכחים על כך וטוחנים את ראש זולתם עד שיגידו המילה האחרונה בויכוח, והרבה פעמים מתישים כל כך את זולתם וגם זולתם רואים שאין אם מי לדבר, כי הנצחן לא באמת רוצה באמת, אלא גאוותו דוחפת אותו לנצח בויכוח, וע"כ זולתם שותק, ולא משום שבהכרח אין לו כח להמשיך בויכוח, אלא שאל"כ הדבר לא יגמר לנצח, אבל באמת הדעתנים בעלי ניצחון הנ"ל, רק חושבים ומחשיבים את עצמם ואת דעתם בעצמם, אבל באמת לא מבינים ולא צודקים על הרוב. והווכחנים והנצחנים הנ"ל מעודדים את עצמם, מהכבוד המדומה שיש להם, ממה שמדברים הרבה, ובקול גדול, ותמיד יש להם עמדה מוצקה (אע"פ שמבוססת רק על דמיונותם ועל הוה אמינות וכו'), ומידה זאת באה מדמים שעדיין לא עבד בהם את השם יתברך, (כי הדם הוא הנפש - דברים יב, כג, ונפשם לא מתקנת, ואף פגומה, ואין להם יישוב הדעת אמיתי כי דמם עכור ולא זך, כי עדיין לא טיהרו דמם ע"י עבודת ה') כי עיקר הניצחון (היינו מידה הרעה הנ"ל של עקשנות ודעתנות וגאווה) הוא מהדמים, כמו שכתוב וזו נצחם, ופרש"י דמים. - צריך כל אחד לבטל מידת הניצחון והמחלוקת, ולדרוך אחר השלום, כי לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה אלא השלום. וזה זוכים ע"י שמדבר הרבה בתורה ותפילה, ועי"ז יזכה לשלום. כי כשיש מחלוקת צריכים לעשות שלום. והמחשבות של שלום הבאים מלמעלה לאדם, הם בחי' העלאת מיין נוקבין. בבחי' השתוקקות ואהבה שמעורר אחד לגבי חברו (כגון כשאחד משתוקק להשי"ת, או לנסוע לצדיק אמיתי - זה בחי' העלאת מיין נוקבים, שעי"ז מתחברים ומתקשרים להשי"ת וצדיקו, נמצא שזה העושה שלום שמכניס אהבה בלב כל אחד לגבי חברו, ומקרבים יחד, ועושה שלום ביניהם, זה בחי' העלאת מים נוקבים. וכל הדיבורים שמדברים בתורה ותפילה הם בבחי' העלאת מיין נוקבים, כידוע. שהוא בחינת שלום, כמו"ש (ישעיה נז, יט) בורא ניב שפתיים - שלום. וזה עיקר תיקון הבריאה, כמו"ש (בתפילה שחרית, בברכת יצור, ע"פ הפסוק בישעיה נה, ז) עושה שלום ובורא את הכל (כי אין קיום לעולם ולאנושות כי אם ע"י שלום, וכמו"ש חז"ל (סוכה ג:) מה לעשות שלום בין איש לאשתו, אמרה תורה שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים, לעשות שלום לכל העולם כולו על אחת כמה וכמה. ואמרו (גיטין נט:) כל התורה כולה דרכי שלום היא דכתיב (משלי יז) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, ואמרו (עדות פ"ח מ"ז) אין אליהו בא לא לרחק ולא לקרב אלא לעשות שלום, ואמרו (דברי יא, יח) גדול השלום ששמו של הקב"ה נקרא שלום. כי בשעת הבריאה נפלו (ע"י שברית הכלים) עולמות למטה, שהם בחי' אותיות ונתפזרו לניצוצות, וע"י דיבורי תורה ותפילה מעלים הניצוצות ומצרפים האותיות ונברא ונתתקן העולם כאילו ברא מחדש וזה בחי' שלום. וזה בחי' ונתתי שלום בארץ, כי מהארציות (של הבריאה) נתעלן ניצוצות ונעשה שלום. וע"כ צריכים לדבר רק דיבורים קדושים ולא דברים אחרים, כדי להעלות הניצוצות הנ"ל, לתקן כל העולמות. ויהי רצון שנזכה לכך.

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן ויונפלד

הארות על מאמר "ויבן ה' אלקים את הצלע" (בסימן סז)

ח. וכשפוגם באכילה אזי נפגם הכבוד.

כי הפה הוא כלי להכבוד בחי' מלכות פה בחי' מלך הכבוד בחי' (תהלים קמה) כבוד מלכותך, וע"כ כשפוגם בפיו באכילתו נפגם הכבוד, וע"כ צריך לזהר בקדושת הכבוד בשעת באכילה, הן ע"י דיבורי תורה וכנ"ל, הן ע"י שמירת הבגדים מכתמים וליכלוכים הבאים על פי רוב מאי ישוב הדעת ע"י להיטות תאוות האכילה, כי פגם הבגדים הוא פגם הכבוד בבחי' (שבת ק"ג) ר' יוחנן קארי למאני מכבודתא, וזה בחי' (שמות טז) בתת ה' לכם בערב בשר לאכול וכו' והנה כבוד ה' נראה בענן, בענן דייקא שזה בחי' לבושים ובגדים בחי' (איוב לה) בשומי ענן לבושו, כמבואר במאמר תלת נפקין מחד (ח"א נה, ה), היינו ששמירת כבוד ה' רואים בבגדים לאחר הסעודה, כי אם הם נקיים מכל רבב בודאי שממר על כבוד ה' והנה מה שהכבוד תלוי בתאוות האכילה ושבירתה ונבחן בשעת הסעודה זה בחי' (שמות כד) וכבוד ה' כאש אוכלת, היינו כי כבוד ה' שהוא כאש (כמבואר בדברי רבינו לקמן ס"ח) הוא כפי האכילה. בבחי' (תהלים כט) אל הכבוד הרעים, בחי' (שם כג) ה' רועי לא אחסר, היינו האכילה כי הכבוד הוא כפי האכילה וכנ"ל. (מתוך הספר יש מאין הארות על הסה"ק ליקוטי מוה"ר"ן)

ימית נת אסתר

חזרה בתשובה שלמה

להצלחת

ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

לעילוי נשמות

תמונת אסתר ע"ה

נלב"ע מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

ניב כהן בן ערנה

ליוונ הגון

והצלחה ברוחניות ובגשמיות

לעילוי נשמות

שמואל בן אברהם כהן ז"ל